

מטה הקסמים

ס"ו

סיאו-בנו היה בן חמש-עשרה כאשר הרעב הכריח אותו לצאת מכפרו יחד עם הסבא. סבא עוד לא היה בן שישים ובכל זאת נראה זקן כפוף. זאת כי הוא עבד במשך כל חייו, לא יישר את גבו ולא אכל לשובע.

הסבא קיבל סחרחורת בדרך, נפל ותוך זמן קצר נפטר. לסיאו-בנו לא היה די כסף כדי לקבור אותו. גם האיכרים לא יכלו לעזור. ואז הנער פנה לעשיר הכפר, צ'ן-דאהו וביקש ממנו כסף לקבורה. העשיר הסכים לתת לו הלוואה אך תמורתה דרש שסיאו-בנו ישרת אצלו במשך שלוש שנים.

סיאו-בנו התחיל לרעות את צאנו של העשיר.

פעם כשסיאו-בנו הלך אחרי הצאן יצא זאב מהיער וחטף כבשה אחת. סיאו-בנו רדף אחריו זמן רב אך לשווא. הלילה התקרב ולא נשאר אלא לחזור עם הצאן הביתה.

צ'ן-דאהו בדק את העדר, וכשהרגיש שכבשה אחת חסרה התנפל באגרופים על סיאו-בנו, הכה אותו ובלי לחשוב שכבר לילה ירד, ציווה ללכת ולחפש את הכבשה החסרה.

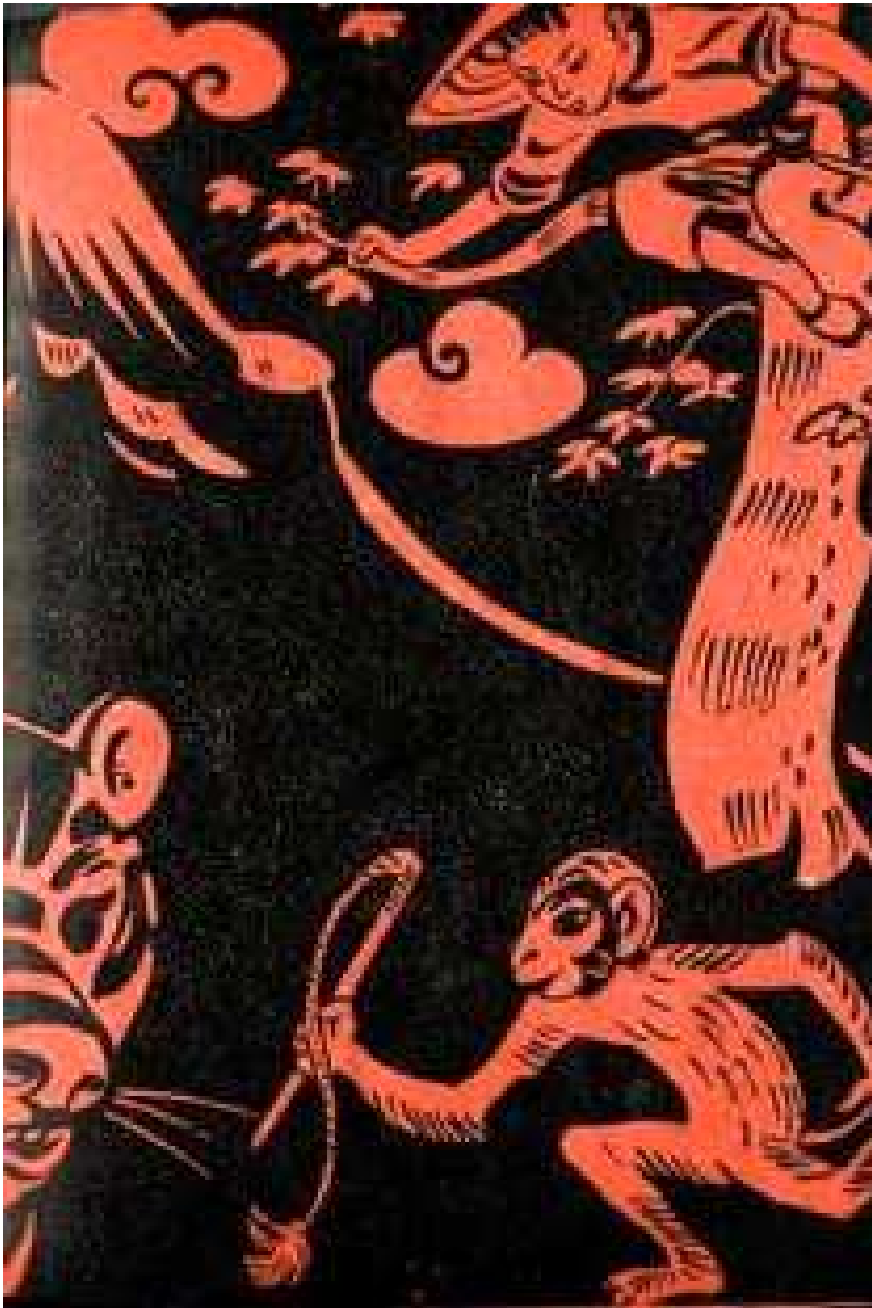
סיאו-בנו ידע היטב שהזאב אכל כבר מזמן את הכבשה, ובכל זאת יצא. הירח האיר, שקט היה סביב, והוא לא הרגיש כשתעה בהרים. באור הירח ראה סיאו-בנו זקן כלשהו שניסה לעבור נחל על גשר צר. הזקן מעד, נפל למים וסיאו-בנו רץ ועזר לו לצאת.

כשהזקן נח קצת שאל את סיאו-בנו: "איך זה שאתה הולך כאן בהרים בשעה מאוחרת כזו?"

והוא ענה לזקן:
"אין לי מה לפחד. אלך מיד."
יצא סיאו-בנו לכוון הר החיות. הוא הגיע
לשם אחרי ימים רבים. סביב צמחו
עצים גבוהים ולמעלה, על ההר נשמעו
קולות של חיות.
"איך לעלות על ההר?" חשב לעצמו
סיאו-בנו "אולי אעלה קודם על עץ
ומשם אתכנן את דרכי."
הספיק רק להגיע לצמרת כששמע
נהמה קולנית של נמר. ובקרוב הופיעו
החיות – בראש נמר גדול, אחריו
בשורה דוב, זאב, קוף ושועל. החיות
התיישבו ברחבת היער, לא רחוק
מהעץ שעליו ישב סיאו-בנו, והוא יכול
היה לשמוע ולראות הכל.
בנהמה חזקה קרא הנמר:
"קוף! לך למערה ותביא את מטה
הקסמים!"

סיאו-בנו מדוכא סיפר לזקן כל מה
שקרה לו.
"אם אתה אמיץ" אמר הזקן "לך
מזרחה, בערך אלף לי מכאן. שם, על
הר החיות, תמצא הרבה דברים יקרי
ערך. קח אחד מהם והוא יביא תועלת
לא רק לך, אלא גם לעניים אחרים
בכפר.
חשב סיאו-בנו "אם אוכל למצוא דבר
שיועיל גם לאחרים, למה לא ללכת?"

הקוף קפץ על רגליו, רץ אל מערה שפתחה היה בין האבנים, והביא מטה. הנמר לקח אותו בכפותיו, דפק בו באדמה ואמר:
"יין ומתאבנים!"

ומיד הופיעו לפניו יינות ומתאבנים שונים בשפע. החיות התחילו לאכול ולשתות. היין שימח את כולן. השועל שר והקוף קפץ ורקד. אחרי שהחיות אכלו לשובע הקוף החזיר את המטה למעורה.

חשב סיאו-בנו "אילו יכולתי להשיג מטה קסמים כזה, לא הייתי צריך לדאוג לאוכל. ואני עוד אף פעם בחיי לא הייתי שבע."

הוא חכה שהחיות יעזבו את המקום, ירד מהעץ ונכנס למערה. על קירות המערה ראה סכינים, חרבות ועוד כלי נשק רבים. היו גם חפצים עשויים זהב ואחרים מכסף. אך את מטה הקסמים

הוא לא ראה.

הלך סיאו-בנו יותר עמוק לתוך המערה ושם ראה ארגז ובו המטה. סיאו-בנו לקח אותו ורץ מהר החוצה. עוד לא הספיק לעשות את הצעדים הראשונים בחוץ, כשמאחוריו נשמע קול שעטה. חשב סיאו-בנו שהנה כבר רודפות אחריו החיות, אך כשהסתובב ראה רק סוסה נהדרת. "אולי כדאי לי לרכב על הסוסה הזו הביתה?" חשב סיאו-בנו ורצה לתפוס אותה. אך הסוסה הייתה פראית. ברגע שהוא ניסה לגשת אליה היא התנפלה עליו. סיאו-בנו נבהל ומהר עלה חזרה על העץ. הסוסה התחילה לרוץ סביב העץ ואז הוא קפץ מלמעלה על גבה. סיאו-בנו ישב עליה, החזיק ברעמה שלה והסוסה נעשתה מיד ממושמעת. הייתה זו סוסה בלתי רגילה. היא דהרה כמו ענן שעף בשמיים בזמן סערה. עד

שהשמש עלתה מעל ההרים סיאו-בנו היה כבר בכפרו. בשער ביתו עמד צ'ן-דאהו, בעל הבית שלו. הוא ראה רוכב על סוס, חשב תחילה שזה איש חשוב כלשהו ורץ לקראתו. רק כשסיאו-בנו התקרב הכיר צ'ן-דאהו את הנער. "זה אתה סיאו-בנו?" אמר "כבר דאגנו לך והנה חזרת." שכנים יצאו מהצריפים שלהם ועמדו סביב סיאו-בנו. "ידידיי" אמר סיאו-בנו "מהיום לא נהיה יותר רעבים." הוא יצא לכיכר הכפר, נפנף במטה הקסמים ואמר "הרבה אוכל הנה!" ומיד הופיעו שישה שולחנות מלאי אוכל מובחר. כולם אכלו לשובע, ואחרי הארוחה סיפר סיאו-בנו לשכנים איך הצליח להשיג את המטה. אך הוסיף: "בידינו המטה הקסום הזה, אך אנו

חייבים להמשיך לעבוד כפי שעבדנו עד עכשיו."
כל האיכרים שמעו והסכימו לדברי סיאו-בנו.
רק צ'ן-דאהו החמדן, אחרי שראה את מטה הקסמים, הלך אחרי סיאו-בנו כדי לדעת איך אפשר להשיג עוד מטה כזה. סיאו-בנו סיפר לו על המערה שבה ניתן למצוא עוד הרבה חפצים יקרים ודברי קסמים. והחמדן חשב:
"אם אשיג את החפצים האלה, אהיה העשיר ביותר שבכל העולם."
והוא יצא לדרך אל הר החיות. הלך ימים רבים עד שהגיע למקום בו היה קודם סיאו-בנו. גם צ'ן-דאהו עלה על עץ כדי להביט סביב. כעבור זמן מה שמע את נהמות של הנמר, ותוך זמן קצר הופיעו החיות. הן התיישבו במעגל, הנמר הביט עליהן ואמר:
"כבר הרבה זמן לא סעדנו, לא אכלנו

דברים טובים ולא שתינו יין. קוף, לך ותביא הנה את מטה הקסמים שלנו!"
הקוף יצא אל המערה אך מהר מאוד חזר.
"מישהו גנב את מטה הקסמים שלנו!"
קרא. כל החיות רצו לתוך המערה. חיפשו, חיפשו בכל הפינות אך את המטה לא מצאו כמובן.
"אולי הגנב לא הרחיק לכת" אמר השועל "נסתכל סביב, אולי הוא מסתתר בסביבה."
לקוף עיניים חדות. הוא התחיל להסתכל על העצים, וראה את צ'ן-דאהו החמדן. החיות נערו את העץ, צ'ן-דאהו נפל על הארץ והחיות טרפו אותו.